

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

1 9 ๒ ๕ ๕ ๕ ๕

บทที่ 12.15 ฝรั่งถาม ฉันตอบ-ดอกไม้สวย มันสวยตรงไหน

www.boonyapalung.com

บทที่ 12.15 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-ดอกไม้สวย มันสวยตรงไหน

ฝรั่ง : ชำมลิต เราเดินมาตั้งนาน รอบๆ ตัวเรานี้สวยมาก ฉันทสังเกต ชำมลิตมาตั้งแต่ต้น ไม่เห็นชำมลิตจะขึ้น ชมธรรมชาติอะไรเลย ก้มหน้า ก้มตาเดินอยู่อย่างเดียว ไม่รู้สึกเบิกบานกับสิ่งรอบข้างหรือใจ

พระอาจารย์ : ก็โอเค...จิบ แก้วสวยมันก็สวย แก้วที่ไม่สวยมันก็ไม่สวย ไม่เกี่ยวกับฉันท ที่ออกจากแพกลางน้ำ มา ก็เพื่อมาเยี่ยมเพื่อนฉันท ไม่ได้มา เดินชมวิวทิวทัศน์

ฝรั่ง : มนุษย์เรานั้นก็ต้องมีความรู้สึกเบิกบานกับสิ่งรอบกาย แปลกๆ ก้นบ้าง หรือชำมลิตมาทางนี้จนชิน จึง เห็นว่ามันไม่สวย

พระอาจารย์ : เพิ่งเคยมาครั้งแรก...เพียงแต่ฉันทบอกแล้วไงว่าไม่ได้ ออกมาเพื่อเดินชมวิว ฉันทมาเพื่อกิจธุระ อย่างอื่น

ฝรั่ง : ทุ่งทานตะวันนี่ ไม่สวยรี ชำมลิต

พระอาจารย์ : แล้วแก้วสวยมั้ละ

ฝรั่ง : สวยสิ...โหดุนั่นสิ สีเหลือง กว้างเป็นทิวแถว งามอร่ามตา มากๆ โนน สวนมะละกอ ลูกตกมากมาย แล้ว ฝั่งซ้ายนี้ สวนฝ้าย นี่ฉันทเพิ่งเคยเห็นต้นฝ้ายนะเนี่ย เป็นหยั่งจี่นี่เอง ฉันทตื่นตื่นมาก แต่ ชำมลิตทำไมเฉยๆ

พระอาจารย์ : มันเป็นเรื่องธรรมดา ไม่เห็นว่ามันจะสวยตรงไหน

ฝรั่ง : อะไร! ทำไมตอบอย่างนี้ ทุ่งทานตะวันนี่ เหลืองอร่ามงาม สวยขนาดนี้ ชำมลิตยังบอกว่ามันธรรมดา จิตชำมลิตผิดปกติซะแล้ว

พระอาจารย์ : ผิดปกติก็ผิดปกติ แล้วมันสวยตรงไหน จิบ บอกมาซิ

ฝรั่ง : เอ...ชำมลิต นี่จะมาไม่ไหนกับฉันทอีกไม่เนี่ย ชักไม่ไว้ใจ เห็นอยู่ว่าสวยขนาดนี้ ดันบอกว่า “มันสวยตรงไหน”

พระอาจารย์ : แกก็ตอบมาสิว่า “มันสวยตรงไหน”

ฝรั่ง : “สวยตรงตาเห็นว่าสวยไง” ซ้ำมติด ฉันทอบถุกอย่างพุทธศาสนา และมนุษย์แปลกๆอย่างซ้ำมติดใหม่!

พระอาจารย์ : สวยตรงตาเห็นก็จริงอยู่ แต่ยังไม่ใช่ มันสวยตรงไหน แก่คิดให้ตี

ฝรั่ง : สวยตรงสีที่มันประกายไปทั้งฟุ้ง สวยตรงรูปทรงแปลกตา หาดูชมยาก

พระอาจารย์ : มันก็ถูก แต่ยังไม่ใช่

ฝรั่ง : แล้วมันสวยตรงไหน บอกฉันทีซิ ถ้าทั้งหมดนี้ยังไม่สวย ฉันก็จะบ้าแล้ว

พระอาจารย์ : สวยตรงถูกใจแก

ฝรั่ง : ตรงที่ฉันถูกใจหรือ มันก็...ถูกเหมือนกัน แต่มันต้องอาศัย สีสน รูปทรง องค์ประกอบต่างๆ จึงถูกใจ ไม่ใช่หรือ

พระอาจารย์ : นั่นมันก็ใช่ แต่หากไม่ถูกใจแก สีสนจะดงามปานใด “มันก็ไม่สวย”

ความสวยทั้งหมด เกิดขึ้นเพราะแกยึดยึดให้มันสวย ยึดยึดให้เป็นสีอย่างนั้น รูปทรงอย่างนี้ กลิ่นหอมขึ้นใจ ถูกตาถูกใจ ล้วนเกิดจากแก “ยึดยึด” ให้มันเป็นตามใจที่แกคิดทั้งนั้น

ดอกทานตะวันสีเหลืองสวย มันก็แค่ดอกทานตะวันที่เราสมมุติชื่อให้กับมัน ซึ่งก็ถือว่ายึดยึดให้มันมีชื่อว่า “ทานตะวัน” มันเคย ร้องขอให้แกตั้งชื่อให้มันรีเปล่า

มันไม่รู้โอ้โหน่อิเหน่ออะไรเลย มันเป็นของมันอย่างนั้น มัน ไม่ได้แสดงออก แสดงตัวว่าฉันชื่ออย่างนั้น สีอย่างนี้ หอมขนาดนี้ และ ตัวฉันเติบโตขึ้นมาเรียงแถวเต็มทุ่ง สวยงาม อย่างนี้ มันเคยบอก เคยแสดงออกในท่าทีให้เห็นว่า มันชื่อนั้น มันสวย มันหอม มันเหลือง อย่างนั้นอย่างนี้ไหม

มนุษย์เรายึดยึดให้มันทั้งสีสน โนนเห็นวิวตัวนั้นไหม มันกำลังทำลายความสวยของแกแล้ว มันกำลังร่างกายเข้าไปเหยียบความสวยของแก และมันก็กินเข้าไป เพราะมันไม่ได้รู้สึกรู้ว่า “สวยงาม” เหมือน ที่แกเห็น วิวมันก็จะ “ถูกใจ” เหมือนแก ตรงที่เห็นว่า “มือนี่กูอร่อย แน่”

หากวิวเห็นว่า ฟุ้งทานตะวันนี่มันสวยงามเหมือนแกเห็น มันก็คงไม่เข้าไปเหยียบย่ำกัดกิน ทำลายความงามนั้นลงไปใช่ไหม

ฉันเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเป็นของมันเช่นนั้นเอง จึงรู้สึกเฉยๆ ไม่ค่อยจะตื่นเต้นอะไร กับสิ่งใดๆ อย่างที่ใครเขาเห็น ศาสดาของฉัน แนะนำให้ฉันคิดดูด้วยปัญญาของตัวเอง ว่ามันจริงไหม คิดให้มันตรง อย่างนำเอาความรู้สึกที่เป็น “สมมติ” ลงไปยึดเยียด

ที่แกเศร้าโศกเวลาเล่าเรื่องครอบครัวแกให้ฉันฟัง แกสะอื้น เศร้าใจทำไม ไม่ใช่เพราะเมียแกยึดเยียด ในสิ่งที่เธอต้องการลงไปในตัวแกไม่ใช่หรือ เมียแกไม่ได้มองในมุมมองอย่างที่แกมอง ความระทมทุกข์จึงต้องระดมลงมาท่วมตัวแก เพราะแกด้อยกว่าเมียแกในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะฐานะการเงิน

แกมันเป็นครู มีศักดิ์ศรี มีเกียรติ เมียแกเป็นฝ่ายบริหาร บริษัท 3M ในเยอรมัน เมียแกจึงยึดเยียดความ “กระจองอก” ลงในตัวแก ตัวแกเองรับไม่ได้ จึงต้องออกเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วโลก เพื่ออะไร

เพื่อหนีความกดดันที่มันมี ที่มันเป็น ที่โดนยึดเยียดต่างๆ นานา ลงมาไม่ใช่หรือ สิ่งที่ถูกแกยึดเป็น มันไม่ถูกใจ เมียแก เหมือนตอนที่รักกันใหม่ๆ

ศักดิ์ศรีและเกียรติของครูตอนแรกๆ มันหายไปไหน ทำไมถึงต้องมาโดน “ยึดเยียด” ในความไม่ถูกใจของเมียแก “เอาเวลานี้” จับ แกมันแก่แล้ว เป็นธรรมดาของมนุษย์ ที่ “เบื่อ” กับความซ้ำซาก เมียแกเขาเลี้ยงชีพได้ด้วยตัวเอง แม้ไม่มีแก ความดีที่แกเป็นคน เลี้ยงลูกอยู่ฝ่ายเดียว “มันด้อยค่า” ในความรู้สึกของเมียแกซะแล้วเขาจึง “เฉดหัว” แกออกจากบ้านซะ ไม่ต้องกลับมาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขามีและเขาเป็นอีก

มันเกิดอะไรขึ้น นั่นเพราะเมียแกไม่ถูกใจแกซะแล้ว ความหล่อของแกมัน “เหลา” ซะแล้ว เขาจึงยึดเยียดความรู้สึกที่เขามีลงในตัวแก และตัวแกเอง “ทนไม่ได้” เพราะเป็นฝ่ายโดน “ยึดเยียดให้เป็น” ในสิ่งที่ตัวแก “ต้านทาน” และไม่ใช่ เพราะแกก็คือแก ไม่ใช่อย่างที่เมียแก “กล่าวหาซักหน่อย” ใช่ไหม จับ

ฝรั่งอย่างแกอีกหลายๆ คน ต่างก็รับการ “โดนยึดเยียด” จากคนที่รัก จากครอบครัว จากสังคมรอบข้างไม่ไหว จึงหาทางหนี หนีไปให้พ้นๆ ไปจากการ “โดนยึดเยียด” นั่นเป็นเพราะอะไร ไม่ใช่เพราะแกไม่ยอมรับ “ข้อยึดเยียด” ของผู้อื่นที่ยื่นให้ “ใจ” ของแก ไม่ใช่หรือ

แกและหลายๆ คน เข้าใจว่า การหนีให้มันพ้นๆ หน้าซะ จะได้ไม่ต้อง “จำทน” แต่แกลืมไปว่า แม้แกเดินทาง ห่างไปก่อนโลก มันก็หนีไปไม่พ้น เพราะมัน “ฝังร่อยอยู่ในใจ” ในมันสมองคาวๆ ของแก อย่างที่แกร้องให้ทุกครั้งทีพูดให้ฉันฟังถึงครอบครัว

จับ แกเป็นเช่นนี้ เดินทางไปทั่วเช่นนี้ เพราะแก “ไร้ที่พึ่งทางใจ” เวลาอารมณ์เก่าๆ รุมร่าเข้ามา แกอาจตัดสินใจ “ฆ่าตัวตาย” เพราะหาทางออกจากอารมณ์บิ่บคั้นไม่ได้ และยุคนี้ก็เป็นกันมากๆ ยิ่งแกอยู่ผู้เดียว

คนเดียว เรื่องราวเก่าๆ ก็ยิ่งฟุ้งกลับเข้ามาให้แสบใจ แสบเห็น แสบอย่าไปฆ่าตัวตายบนแผ่นดินก็แล้วกัน ไ้คนไร่ที่ ฟุ้ง ไ้คนเก่ง ไ้คนไร่ “ศาสนา”

เวลาถูกใจ แสบหัวเราะชอบอกชอบใจ เวลาไม่ถูกใจ แสบเศร้าสร้อยหงอยเหงา คนเรามักจะยึดเยียดให้ผู้อื่น ให้ ได้ตั้งใจเรา แต่พอเวลาเราโดนยึดเยียดให้ได้ตั้งใจคนอื่นมั่ง ก็ร้องบอกว่า “มันไม่ยุติธรรม” แสบเป็นเช่นนี้รี เปลา จีบ

แสบอยู่กับฉันมาหลายวันได้ข้อคิดอะไรมากมาย มีซักข้อใหม่ที่ฉันตอบให้แสบฟังไม่ได้ ฉันรู้ว่าแสบเชื่อฉัน เพราะ แสบเองก็มีปัญญาคิดเองเช่นกัน ว่าใช่หรือไม่ใช่ ถูกหรือไม่ถูกในสิ่งที่ฉันพูด ฉันตอบ

ครั้งนี้ก็เช่นกัน แสบเป็นฝ่ายฟัง ฉันเป็นฝ่าย “พลาบ” และพลาบยาวมากๆ เป็นไง แสบขูดเขาด้านนี้สิ สีส ท้องฟ้าสวยงามมากๆ แสบดูสิ ชอบใจไหม

ฝรั่ง : (เงียบ...เดินก้มหน้า)

พระอาจารย์ : นี่แสบร้องไห้หรือ

ฝรั่ง : ไม่ใช่...ฉันเจ็บเท้า

พระอาจารย์ : เจ็บเท้าแล้วเดินร้องไห้ ทำไม่ไม่ใส่รองเท้า

ฝรั่ง : ฉันอาย ชำมลิด

พระอาจารย์ : ไม่ต้องอาย แสบดูความงามสองข้างทางที่แสบชื่นชอบสิ ยามเย็นอย่างนี้ ยิ่งสวยงามน่าถ่ายรูป เก็บเอาไว้

ฝรั่ง : ไม่ถ่ายแล้ว ...ไม่เห็นจะสวยอะไรเลย มันเป็นของมันอย่างนั้น

พระอาจารย์ : แสดงว่าไม่ถูกใจ แต่ฉันว่าฉันพูดไปโดน “ต่อมสะอื้น” เนื่องด้วย “เมียบ” ซะมากกว่า

ฝรั่ง : (มองหน้า) เฮ้อ...อยากเตะพระเสีงเครื่องคนนี่จัง